

Underbilag til Bilag 5.

Kgl. dansk Gesandtskab,
Stockholm.

26. Februar 1931.

Voteringsmaaden i den svenske Højesteret.

Under Hensyn til, at hurtigt Svar ønskes, har jeg ikke ment det hensigtsmæssigt at rette nogen skriftlig Henvendelse til Udenrigsdepartementet, men har søgt en Samtale om Spørgsmaalet med den svenske Justitsminister.

Ministeren indledede sit Svar med at henvise til Regeringsformens § 103, jfr. § 104, hvilke lyder saaledes:

§ 103. Lagtima riksdag skall hvart tredje år, på sätt riksdagsordningen stadgar, tillsätta en nämnd, som äga att döma, huruvida högsta domstolens och regeringsrättens samtliga ledamöter gjort sig förtjänta att i deras viktiga kall bibehållas, eller om vissa af dem, utan bevisligen begångna fel och brott, hvarom föregående § handlar, likväl kunde anses böra från detta kall skiljas. Beslutar denna nämnd efter omröstning i den ordning, som i riksdagsordningen sägs, att någon eller några af högsta domstolens eller regeringsrättens ledamöter skola anses vara ifrån riksdagens förtroende uteslutna, blifve han eller de därefter af konungen, hos hvilken riksdagen skall härom göra anmälan, ifrån ämbetet genom nådigt afsked skilda. Dock tillägge konungen honom eller dem hvardera en årlig pension till lönens halfva belopp.

§ 104. Ej må riksdagen ingå i någon särskild pröfning af högsta domstolens eller regeringsrättens beslut, eller någon allmän öfverläggning därom uti nämnden förefalla.

Voteringen af Medlemmerne af de to nævnte øverste Domstole er saaledes underkastet en Kritik, der eventuelt kan medføre deres Afsættelse, af et Rigsdagsnævn, det saakaldte Opinionsnævn.

Voteringen i de nævnte øverste Domstole foregaar som bekendt for lukkede Døre, men Parterne saavel som Offentligheden har ved Domsudskrifter Adgang til at gøre sig bekendt med de enkelte Dommeres Voteringer. Herved er man fra gammel Tid vant i Sverige, og Ulemper som de i det kgl. Ministeriums ovenciterede Skrivelse anførte har ikke gjort sig bemærket, lige saa lidt som Ønsker om Ændringer i Voteringsmaaden er fremkommet, det skulde da være i Retning af Indførelse af offentlig Votering som i Norge. Ministeren henviste til, at Behandlingen ved Domstolene af Sager, rejste i Henhold til den saakaldte Akarpslov (om Straf for retsstridig Tvang, hvorved forsøges at tvinge til Deltagelse i Arbejdsnedlæggelse m. m.), i sin Tid har givet Anledning til Kritik fra visse Hold, hvilket ogsaa skete i den saakaldte Marsjösag, hvor en Mand var tiltalt for at have slaaet Øjet ud paa en anden. I intet af disse Tilfælde rettedes